Tento dokument slouží výhradně k informačním účelům a nemá žádný právní účinek. Orgány a instituce Evropské unie nenesou za jeho obsah žádnou odpovědnost. Závazná znění příslušných právních předpisů, včetně jejich právních východisek a odůvodnění, jsou zveřejněna v Úředním věstníku Evropské unie a jsou k dispozici v databázi EUR-Lex. Tato úřední znění jsou přímo dostupná přes odkazy uvedené v tomto dokumentu

►B

NAŘÍZENÍ RADY (EU) 2016/369

ze dne 15. března 2016

o poskytování mimořádné podpory v rámci Unie

(Úř. věst. L 70, 16.3.2016, s. 1)

Ve znění:

		Úřední věstník		
		Č.	Strana	Datum
►M1	Nařízení Rady (EU) 2020/521 ze dne 14. dubna 2020	L 117	3	15.4.2020

▼B

NAŘÍZENÍ RADY (EU) 2016/369

ze dne 15. března 2016

o poskytování mimořádné podpory v rámci Unie

Článek 1

Předmět a oblast působnosti

1. Toto nařízení stanoví rámec, v němž může být poskytována mimořádná podpora Unie prostřednictvím konkrétních opatření, jež jsou přiměřená hospodářské situaci, v případě probíhajících či potenciálních přírodních nebo člověkem způsobených pohrom. Tuto mimořádnou podporu lze poskytovat pouze v případech, kdy výjimečný rozsah a dopad těchto pohrom vede k závažným dalekosáhlým humanitárním důsledkům v jednom nebo více členských státech, a pouze za výjimečných okolností, k jejichž řešení nedostačuje žádný jiný nástroj, který je členským státům a Unii k dispozici.

2. Mimořádná podpora poskytovaná podle tohoto nařízení podporuje a doplňuje opatření prováděná postiženým členským státem. Za tímto účelem se zajistí úzká spolupráce a konzultace s postiženým členským státem.

Článek 2

Aktivace mimořádné podpory

1. Rozhodnutí o aktivaci mimořádné podpory podle tohoto nařízení v případě probíhající či potenciální pohromy přijme Rada na základě návrhu Komise, jenž případně vymezí dobu trvání aktivace.

2. Rada návrh Komise uvedený v odstavci 1 neprodleně posoudí a podle naléhavosti situace rozhodne o aktivaci mimořádné podpory.

▼M1

Článek 3

Způsobilá opatření

1. Mimořádná podpora podle tohoto nařízení je reakcí na mimořádné situace, jež je založena na potřebách a doplňuje reakci postižených členských států zaměřenou na ochranu životů, předcházení lidskému utrpení a jeho zmírňování a zachovávání lidské důstojnosti, kdykoliv je to zapotřebí v důsledku pohrom podle čl. 1 odst. 1. Aniž je dotčeno období aktivace podle čl. 2 odst. 1, může být mimořádná podpora poskytnuta rovněž s cílem řešit potřeby v období po pohromě nebo zabránit jejímu opakovanému výskytu.

2. Mimořádná podpora podle odstavce 1 tohoto článku může zahrnovat jakákoli opatření v oblasti humanitární pomoci, která by byla způsobilá pro financování z prostředků Unie podle článků 2, 3 a 4 nařízení (ES) č. 1257/96, a může tedy pokrývat také opatření na pomoc, zmírnění utrpení a v případě potřeby ochranu s cílem chránit

▼M1

životy během pohrom nebo bezprostředně po nich. Lze ji použít také pro financování jakýchkoli jiných výdajů, které jsou s poskytováním mimořádné podpory podle tohoto nařízení přímo spojeny. Mimořádnou podporu lze použít zejména k financování opatření uvedených v příloze.

3. Aniž je dotčen odstavec 4, mimořádná podpora podle tohoto nařízení se poskytuje a je prováděna v souladu se základními humanitárními zásadami lidskosti, neutrality, nestrannosti a nezávislosti.

4. Opatření uvedená v odstavci 2 provádí Komise nebo partnerské organizace vybrané Komisí. Komise může za partnerské organizace zvolit zejména nevládní organizace, specializované služby členských států, vnitrostátní orgány a další veřejné subjekty, mezinárodní organizace a jejich agentury, a je-li to vhodné a nezbytné pro provádění opatření, další organizace a subjekty, které mají požadovanou odbornost nebo jsou činné v odvětvích důležitých pro odstraňování následků pohromy, jako jsou soukromí poskytovatelé služeb, výrobci vybavení a vědci a výzkumné instituce. Komise při tom nadále úzce spolupracuje s postiženým členským státem.

Článek 4

Druhy finančních opatření a prováděcí postupy

1. Komise provádí finanční podporu Unie v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2018/1046 ([1]). Financování podpůrných opatření z prostředků Unie podle tohoto nařízení se zejména provádí prostřednictvím přímého řízení v souladu s čl. 62 odst. 1 písm. a) nebo nepřímého řízení v souladu s čl. 62 odst. 1 písm. c) uvedeného nařízení.

2. Mimořádná podpora podle tohoto nařízení je financována ze souhrnného rozpočtu Unie, jakož i z příspěvků, které mohou poskytnout členské státy a jiní veřejní nebo soukromí dárci jakožto vnější účelově vázané příjmy v souladu s čl. 21 odst. 5 nařízení (EU, Euratom) 2018/1046.

3. Financování podpůrných opatření z prostředků Unie podle tohoto nařízení, které má být prováděno prostřednictvím přímého řízení, může Komise poskytnout přímo bez výzvy k podávání návrhů v souladu s článkem 195 nařízení (EU, Euratom) 2018/1046. Za tímto účelem může uzavřít rámcové dohody o partnerství nebo vycházet ze stávajících rámcových dohod o partnerství uzavřených v souladu s nařízením (ES) č. 1257/96.

([1]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2018/1046 ze dne 18. července 2018, kterým se stanoví finanční pravidla pro souhrnný rozpočet Unie, mění nařízení (EU) č. 1296/2013, (EU) č. 1301/2013, (EU) č. 1303/2013, (EU) č. 1304/2013, (EU) č. 1309/2013, (EU) č. 1316/2013, (EU) č. 223/2014, (EU) č. 283/2014 a rozhodnutí č. 541/2014/EU a zrušuje nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 (Úř. věst. L 193, 30.7.2018, s. 1).

▼M1

4. Jestliže Komise provádí operace související s poskytováním mimořádné podpory prostřednictvím nevládních organizací, považují se kritéria týkající se finanční a provozní kapacity za splněná, pokud existuje platná rámcová dohoda o partnerství mezi touto organizací a Komisí v souladu s nařízením (ES) č. 1257/96.

5. Mimořádná podpora podle tohoto nařízení může být poskytnuta v kterékoli z těchto forem:

a) společné zadávání veřejných zakázek s členskými státy podle čl. 165 odst. 2 nařízení (EU, Euratom) 2018/1046, přičemž členské státy si mohou kapacity, které byly předmětem společného zadání zakázky, v plné míře pořídit, pronajmout nebo pronajmout formou leasingu;

b) zadávání veřejných zakázek Komisí jménem členských států na základě dohody mezi Komisí a členskými státy;

c) zadávání veřejných zakázek Komisí jakožto velkoobchodníkem, který nakupuje, skladuje a dále prodává nebo daruje zboží a služby, včetně pronájmů, členským státům nebo partnerským organizacím vybraným Komisí.

6. V případě zadávacího řízení podle odst. 5 písm. b) uzavírá příslušné smlouvy:

a) buď Komise, přičemž služby nebo zboží mají být poskytnuty členským státům nebo partnerským organizacím vybraným Komisí;, nebo

b) zúčastněné členské státy, které přímo pořizují, pronajímají nebo pronajímají formou leasingu kapacity, na které pro ně Komise zadala zakázku.

7. V případě zadávacích řízení podle odst. 5 písm. b) a c) se Komise řídí pravidly stanovenými v nařízení (EU, Euratom) 2018/1046 pro její vlastní veřejné zakázky.

▼B

Článek 5

Způsobilé náklady

▼M1

1. Financování z prostředků Unie může pokrývat veškeré přímé náklady nezbytné pro provádění způsobilých opatření uvedených v článku 3, včetně nákupu, přípravy, shromažďování, přepravy, skladování a distribuce zboží a služeb v rámci těchto opatření, jakož i investiční náklady opatření nebo projektů, které přímo souvisí s dosažením cílů mimořádné podpory aktivované v souladu s tímto nařízením.

2. Nepřímé náklady partnerských organizací mohou být rovněž kryty v souladu s nařízením (EU, Euratom) 2018/1046.

▼B

3. Financování z prostředků Unie může rovněž pokrývat výdaje vzniklé v souvislosti s přípravnými, monitorovacími, kontrolními, auditními a hodnotícími činnostmi, které jsou nutné pro řízení mimořádné podpory, jež má být poskytnuta podle tohoto nařízení.

▼B

4. Financování opatření v rámci mimořádné podpory z prostředků Unie podle tohoto nařízení může pokrývat až 100 % způsobilých nákladů.

5. Výdaje vynaložené partnerskou organizací před datem předložení žádosti o financování mohou být způsobilé pro financování z prostředků Unie.

Článek 6

Doplňkovost a soudržnost opatření Unie

Je třeba usilovat o součinnost a doplňkovost s dalšími nástroji Unie, zejména s těmi, v jejichž rámci může být poskytována některá z forem mimořádné pomoci nebo podpory a mezi něž patří nařízení (ES) č. 2012/2002, rozhodnutí č. 1313/2013/EU, nařízení (ES) č. 1257/96, nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 223/2014 ([1]), nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 513/2014 ([2]), nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 514/2014 ([3]), nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 515/2014 ([4]) a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 516/2014 ([5]).

Článek 7

Ochrana finančních zájmů Unie

1. Komise přijme vhodná opatření k zajištění toho, aby byly při provádění opatření financovaných podle tohoto nařízení finanční zájmy Unie chráněny preventivními opatřeními proti podvodům, korupci a jiným protiprávním jednáním, a to pomocí účinných kontrol, a v případě zjištění nesrovnalostí zpětným získáním neoprávněně vyplacených částek a případně pomocí účinných, přiměřených a odrazujících správních a finančních sankcí.

([1]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 223/2014 ze dne 11. března 2014 o Fondu evropské pomoci nejchudším osobám (Úř. věst. L 72, 12.3.2014, s. 1).

([2]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 513/2014 ze dne 16. dubna 2014, kterým se jako součást Fondu pro vnitřní bezpečnost zřizuje nástroj pro finanční podporu policejní spolupráce, předcházení trestné činnosti, boje proti trestné činnosti a řešení krizí a zrušuje rozhodnutí Rady 2007/125/SVV (Úř. věst. L 150, 20.5.2014, s. 93).

([3]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 514/2014 ze dne 16. dubna 2014 o obecných ustanoveních týkajících se Azylového, migračního a integračního fondu a nástroje pro finanční podporu policejní spolupráce, předcházení trestné činnosti, boje proti trestné činnosti a řešení krizí (Úř. věst. L 150, 20.5.2014, s. 112).

([4]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 515/2014 ze dne 16. dubna 2014, kterým se jako součást Fondu pro vnitřní bezpečnost zřizuje nástroj pro finanční podporu v oblasti vnějších hranic a víz a zrušuje rozhodnutí č. 574/2007/ES (Úř. věst. L 150, 20.5.2014, s. 143).

([5]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 516/2014 ze dne 16. dubna 2014, kterým se zřizuje Azylový, migrační a integrační fond, mění rozhodnutí Rady 2008/381/ES a zrušují rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 573/2007/ES a č. 575/2007/ES a rozhodnutí Rady 2007/435/ES (Úř. věst. L 150, 20.5.2014, s. 168).

▼B

2. Komise nebo její zástupci a Účetní dvůr mají pravomoc provést audit na základě dokumentů a na místě u všech příjemců grantů, zhotovitelů, dodavatelů nebo poskytovatelů a subdodavatelů, kteří podle tohoto nařízení obdrželi finanční prostředky Unie.

3. Evropský úřad pro boj proti podvodům (OLAF) může provádět vyšetřování, včetně kontrol a inspekcí na místě, v souladu s ustanoveními a postupy stanovenými v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 883/2013 ([1]) a v nařízení Rady (Euratom, ES) č. 2185/96 ([2]) s cílem zjistit, zda v souvislosti s grantovou dohodou, rozhodnutím o grantu nebo smlouvou financovanou v rámci tohoto nařízení nedošlo k podvodu, korupci nebo jinému protiprávnímu jednání ohrožujícímu finanční zájmy Unie.

4. Aniž jsou dotčeny odstavce 1, 2 a 3, musí smlouvy a grantové dohody, jakož i dohody s mezinárodními organizacemi a specializovanými službami členských států vyplývající z provádění tohoto nařízení obsahovat ustanovení, která výslovně zmocňují Komisi, Účetní dvůr a OLAF k provádění takových auditů a vyšetřování v souladu s jejich pravomocemi.

Článek 8

Monitorování a hodnocení

1. Opatření, na která se poskytuje finanční podpora podle tohoto nařízení, se pravidelně monitorují. Nejpozději do 12 měsíců po aktivaci mimořádné podpory pro konkrétní situaci podle článku 2 předloží Komise Radě zprávu a případně návrhy na její ukončení.

2. Komise Radě do 17. března 2019 předloží hodnocení provádění tohoto nařízení, jakož i návrhy týkající se budoucího fungování tohoto nařízení, včetně případných návrhů na jeho změny či ukončení jeho platnosti.

Článek 9

Vstup v platnost a aktivace

1. Toto nařízení vstupuje v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

2. Rada rozhodla o aktivaci mimořádné podpory podle tohoto nařízení ode dne jeho vstupu v platnost pro současný příliv uprchlíků a migrantů do Unie, a to na období tří let.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

([1]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 883/2013 ze dne 11. září 2013 o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) a o zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 a nařízení Rady (Euratom) č. 1074/1999 (Úř. věst. L 248, 18.9.2013, s. 1).

([2]) Nařízení Rady (Euratom, ES) č. 2185/96 ze dne 11. listopadu 1996 o kontrolách a inspekcích na místě prováděných Komisí za účelem ochrany finančních zájmů Evropských společenství proti podvodům a jiným nesrovnalostem (Úř. věst. L 292, 15.11.1996, s. 2).

▼**M1**

PŘÍLOHA

Způsobilá opatření

V případě pandemií s rozsáhlými dopady lze financovat tato opatření:

a) dočasné posílení zdravotnického personálu, výměnu zdravotnických pracovníků, přijímání zahraničních pacientů nebo jiný druh vzájemné podpory;

b) využití dočasných zdravotnických zařízení a dočasné rozšíření stávajících zdravotnických zařízení s cílem zmírnit tlak na stávající struktury a zvýšit celkovou kapacitu zdravotní péče;

c) činnosti na podporu správy rozsáhlého provádění lékařských testů a na přípravu nezbytných vědeckých testovacích strategií a protokolů;

d) zřízení dočasných karanténních zařízení a další vhodná opatření na hranicích Unie;

e) vývoj, výrobu nebo nákup a distribuci zdravotnických produktů;

f) zvyšování a přeměnu výrobních kapacit pro zdravotnické produkty uvedené v písmeni e) s cílem řešit výpadky dodávek;

g) uchovávání zásob zdravotnických produktů uvedených v písmeni e) a jejich likvidaci;

h) opatření na podporu kroků nezbytných k získání schválení pro použití zdravotnických produktů uvedených v písmeni e), je-li to požadováno;

i) opatření k vypracování vhodných metod pro sledování vývoje pandemie a výsledků opatření přijatých s cílem ji řešit;

j) organizaci *ad hoc* klinických hodnocení možných léčebných postupů nebo diagnostiky podle standardů hodnocení dohodnutých na úrovni Unie;

k) vědecká validace zdravotnických produktů, včetně potenciálních nových testovacích metod.

Výše uvedený seznam není taxativní.